

udtalt sig udførlig i Betænkningen, godt kan undlade at sige det ved Behandlingen i Salen, forsaavidt man ikke netop bliver nødsaget til at imødegaa, hvad der bliver udtalt. En saadan Andvending har jeg kun paa et enkelt Punkt at gjøre, og det er med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket „ikke passerer“. Ganste vist skal jeg indrømme den ærede Ordfører, at „ikke passerer“ i mange Tilfælde er Noget, som ikke behøver at efterfølges af en Rigsretstiltale, naar det kan dækkes ved Tillægsbevilling eller paa anden Maade, hvad man i England kalder en Indemmitetsbill, men i dette Tilfælde tror jeg ikke, at det kan lade sig gjøre, i dette Tilfælde tror jeg, at „ikke passerer“ ikke kan betyde Andet, end at man holder Afdelingen til Rigsretten aaben. Det er netop af den Grund, jeg ikke ønskede, at dette „ikke passerer“ skulde staa alene paa den Maade, det kommer til at staa, fordi det derved kan blive et Slag i Luffen. Iøvrigt skulde jeg ikke have Noget imod at stemme for en Rigsretstiltale, men det gjælder der ganste vist om at finde det betimelige Dieblif. I saa Henseende har jeg ikke tænkt noget Saadant, som blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Minestad), at man haabede, at Rigsretten skulde kunne blive saaledes og saaledes sammensat, at man ventte en anden Regjering, eller hvad man iøvrigt vilde antage. Det, som for mig er det Afgjørende, er, hvad Følgen deraf vil blive. Bliver Følgen den, at Rigsretten giver Anklagemyndigheden, i dette Tilfælde Folkethinget, Medhold, saa er Alt vel; men det forekommer mig, at man maa forudsæ alle Tilfælde, ogsaa det Tilfælde, at Rigsretten frikjender vedkommende Ministerium, og hvad saa? Da læser jeg deri, at i saa Fald er vor Forsatning ikke det, den hidtil har været anset for, i saa Fald bør Forsatningen snarest mulig gøres om, i saa Fald bør der reises en Forsatningskamp, og det er Grunden til, at jeg ikke ønsker at gjøre noget Skridt i den Retning, førend jeg tror, at Befolkningen virkelig er bleven moden til at bære en saadan Kamp, og det er ganste vist ogsaa dertil, jeg sigter, naar jeg taler om den nuværende Træthedstilstand og opløste Partiforhold. — Jeg skal give det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds Ret i, at det er muligt, at Flertallet har set noget for meget paa Formen og noget for ensidig paa den, men paa den anden Side tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem har set noget for ensidig, jeg kan gjerne sige, paa Kjernen og ikke taget Formen tilstrækkelig med. Jeg tror, at det vil være muligt paa et senere Trin at faae en større Enighed istand i Udvalget. Jeg kan i og for sig ikke have Noget imod at faae en Beslutning frem, der indeholder omtrent det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har opstillet: „Det

kan ikke passere, at der i Finansaaet 1877—78 er opkrævet Skatter og afholdt Udgifter i Henshold til den saakaldte foreløbige Lov af 12te April 1877“. Men jeg tror, at det ærede Medlem, der jo tidligere har været offentlig Anklager, har formuleret dette Punkt for meget som en Domsaaestand og for lidet taget Hensyn til, hvad det er, der her er Tale om, nemlig en Beslutning i Anledning af Statsregnskabet. Jeg skulde gaa med til dette Punkt, dersom det var affattet saaledes, at „de Skatter, der ere opkrævede, og de Udgifter, der ere afholdte i Henshold til den foreløbige Lov af 12te April 1877, ikke kunne passere“, thi det, der her skal tages Beslutning om, er de enkelte Poster paa Regnskabet. Hvis det ærede Medlem derimod vil indvende, at vi kunne ikke udfille dette, efter som Statsregnskabet formelt er affattet, saa siger jeg, at det har ikke nogen praktisk Betydning og vil ikke kunne faae nogen saadan, medmindre Rigsretten vilde dømme Ministeriet til et Erstatningsansvar, men det er et Tilfælde, som jeg tror, ikke kan forekomme her. Jeg tror, at i dette Tilfælde kan der ikke være Tale om Andet end Strafansvar. Jeg skulde derfor ønske, at man paa et senere Trin af denne Forhandling, som jo neppe vil blive sluttet i denne Samling, men maasse endog brede sig ud over et ubestemmeligt Antal af følgende Samlinger, omsider kunde komme til Enighed om at affatte Beslutningen omtrent saaledes: Begynde med den sædvanlige Formel, at man frasiger sig Ret til at gjøre Ansvar gjældende med følgende Udtalelse og Forbehold, og Udtalelsen skulde da være rettet imod det Formelle i Regnskabet og kunde efter min Mening affattes omtrent som den Misbilligelse, hvortil jeg har gjort Forslag, og det Neelle skulde rammes ved en Udtalelse, der indeholdt det Samme, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har foreslaet, men kun affattes saaledes, som jeg nys har omtalt.

Minestad: Uagtet jeg havde haabet at kunne indskrænke mig til det første Foredrag, jeg har holdt, ser jeg mig nødsaget til at sige et Par Ord for at berigtige et Par Misforstaaelser, som jeg hører have gjort sig gjældende hos det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) med Hensyn til forskellige Udtalelser af mig. Det ærede Medlem fremkom med en Antydning af, at jeg skulde have sagt, at jeg i Forening med den ærede Ordfører (Alberti) vilde deltage i Indbringelsen af et Forslag til Anklage imod Ministeriet i Anledning af den foreløbige Finanslov. Noget Saadant har jeg imidlertid ikke sagt. Det maa jeg dog paa det Bestemteste fralægge mig; det beror utvivlsomt paa en Misforstaaelse. Jeg har altsedes ikke udtalt mig om,